

Fenyegetések ideje

2020 november 04. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Meddig hagyjuk?

Az unió templomokban gördeszkapályát nyitott vagy éppen kocsmát; szobrokat takart le, hogy ne sértsék a gyilkos szándékkal érkezők érzelmeit, ostoba intézkedéseket hozott, bennünket pedig állandóan vegzál, fenyeget.

Az elmúlt napok történéseit figyelve, átélve, újra és újra azt tapasztaljuk, hogy Európa tétován tántorog. Még véletlenül sem a járványhelyzetre gondolok. Olyan események rázzák meg és teszik zavarossá a gondolkodását, amelyről egy keresztény embernek jóformán csak az juthat eszébe, hogy „bocsássatok meg nekik, mert nem tudják, mit cselekszenek”. Vagy persze nagyon is tudják, de már régen nem törődnek Krisztussal, sem pedig Európával s annak kincseivel. Egyre inkább hiszem, hogy vannak emberek, akik örögi megbízatással érkeztek a világba, s ezt a megbízatást igyekeznek is teljesíteni. Nem érdeklődnek Európa megannyi kincse, amelyek a művészetekben, filozófiában, elképesztően gyönyörű tárgyi emlékekben mutatkoznak meg kétezer év óta, s nem érdeklődnek a kincsek elleni támadás sem. Persze az európai emberek ellen elkövetett mészárlások, fenyegetések sem. A szinte már mindennapos kegyetlen merényletek, amelyek ártatlan emberi életet követelnek, láthatóan csak az álságos mécsesgyújtogatásig juttatják el Európa urait, de hathatós intézkedést évek óta nem tapasztalunk. S Nyugat-Európa népe képtelen az önvédelemre. Inkább él mindennapos fenyegetettségben, semmint hogy lázadjon és cselekedjen. S mert egy nem túl áldott pillanatban csatlakoztunk hozzájuk, mi is naponta átéljük a megzavarodott, feje tetejére állított világ minden bűjét, bánatát. A világ urainak, az egyesült Európa és az egyesült világ megálmodóinak pedig egyelőre másra, mint hazugságra, nem futja, amikor a cselekedeteket várnánk el tőlük.

Nemigen van olyan ember, aki, ha egy kicsit is érdeklődik a világ történései iránt, ne érezné azt a vihar elötti hatalmas feszültséget, amely a nemzetek között vibrál, s a vihar minden percben kitörhet. Akkor jaj nekünk! Mindenesetre ma már – úgy tünik – nem sokra megyünk a megbocsátással. Krisztus is megcselekedte, mert arra kényszerült, hogy korbáccsal verte ki a templomból a kufárokat. Nem könyörgött nekik, mert a szavak akkor talán már nem voltak elegendők.

A világ kicsivé zsugorodott, minden hamar elérhető, mindenről pillanatok alatt értesülhetünk, s ez egyben azt is jelenti, hogy nagyon nehéz kimaradni a rosszból. Igen, a rosszból, mert azt tapasztaljuk, hogy a jóból könnyű. Kívált a magasságos unióban, mely sikeresen eltékozolta önmagát. Templomokban gördeszkapályát nyitott vagy éppen kocsmát; szobrokat takart le, hogy ne sértsék a gyilkos szándékkal érkezők érzelmeit, ostoba intézkedéseket hozott, bennünket pedig állandóan vegzál, fenyeget, nyilván azzal a céllal, hogy fogadjuk el normálisnak, ami nem az. Így aztán az abnormális és az erkölcstelen be is szívargott hozzánk rendesen. Talán tétovásainknak is köszönhetően. A tétovákra a vércsék hamar lecsapnak.

Ugyanis én sajnos azt látom, hogy honi kufárjaink is bátorságra kaptak. Valószínűleg nem vagyok egyedül, aki igencsak kíváncsi arra, vajon milyen jogszabályok teszik lehetővé azt például, hogy idegen országok állampolgárai egyszer csak megjelenjenek Magyarországon, és honi hazaárulóink hathatós segítségével, valamint világraszóló arcátlansággal elkezdjék bírálgatni országunk politikusait, intézkedéseit. Naná, hogy a jelenleg kormányon lévők! Így tett például a német zöldpárti képviselő, bizonyos Daniel Freund is, aki megannyiszor perverz örömet érez, amikor vizsgálódik, bocsánat, tényfeltáró látogatást tesz nálunk, és önkéntes bíróként hetet-havat összehord a kormány politikájáról. Csak van valami rendeletféle, amely ezt lehetővé teszi? Ha van ilyen, akkor nagyon is hiányolom, hogy nem ismertették meg velünk. Ha nincs, mit keres itt? Azt sem értem, mi miért nem megyünk el az összes uniós országba, hogy – mondjuk a lengyelekkel karöltve – jól körülnézve jelentéseket tákoljunk össze a németországi hazugságokról, a francia közbiztonságról, a belga korrupcióról és így tovább.

Tisztelettel kérdeznénk azt is, milyen jogállam az, amely hagyja, hogy egy bukott politikus trágár és fenyegető módon s már nem elször jelentse ki, hogy ha győznek, Orbán azt is megbánja, hogy valaha a világra jött, valamint Vidnyánszky Attila színházigazgató garantáltan földönfutóvá lesz téve. Mondanom sem kell, ezen mondatokat Gyurcsány Ferenc kürtölte világgá. Mert megtehetette. Vagy nálunk a fenyegetést nem büntetik? Úgy látszik, a kivételezetteknek lehet fenyegetni. Akadt is egy másik pártvezér, aki méltó társként minap csatlakozott a fentebb emlegetett nemes gondolkodású úrhoz. Egy másik honi hazaáruló, bizonyos Fekete-Győr, a Momentum nevű párt vezetője. Mindössze csak a jogállamiság teljes kiiktatását „lengette be”, hogy elvégezhesék a teljes „fidesztelenítést”. Azt a mondatát ugyan nem értettem, hogy egy nagyarányú baloldali győzelem esetén „Orbán elutazik örökre keletre”, de ha kicsit gondolkodunk, mást nem jelenthet, mint hogy visszaállítják a számvetést. Orbán mehet Szibériába fát vágni. Íme a politika példaképei: Gyurcsány, Fekete-Győr. Bravó, magyar jogállamiság!

S mindehhez, legújabb hírként társult egy igazán demokratikus, liberális intelm egy szintén rendkívüli újságíró úriemberről. Úgy hívják, Szegő Péter, s azt találta kérni Müller Ceciliától, hogy közszereplési alkalmával ne

hordjon keresztet a nyakában. Fenyegetést szerencsére nem mellékel az üzenethez. Nos, tisztelt olvasó, íme a liberális új világ, melyben egyértelmű, hogy ?k a Jupiterrek, akiknek mindent szabad, mi meg mindnyájan, akik nem vagyunk elragadtatva a korlátlan álliberalizmustól, ökrök vagyunk. Meddig hagyjuk?

Kondor Katalin

(A szerz? újságíró)

www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló